

Michael Page
INTERNATIONAL

L'essència de la selecció especialitzada

Page

DOSSIER ECONÒMIC

Edició Impresa

Opinió

Mercats

Arxiu

Subscripció

Grup Dossier

Contacte

Última Hora

Opinió

El president de Languadoc-Rosselló ofereix aigua del Roine a Montilla i Zapatero

L'atur i l'economia es consolien com les principals preocupacions

El Govern espanyol dona via lliure a una pujada mitjana de la tarifa elèctrica del 5,6%

Nou rècord del Brent: 142,13 dòlars

Les agències de viatges esquivaran la crisi amb ofertes d'última hora

L'IPC harmonitzat continua la seva imparable pujada i se situa en el 5,1% al juny

Josep Albet : Àfrica, nous mercats?

Benvolgut empresari, què pensaries si et recomanessin fer negocis als països de l'Àfrica subsahariana? Probablement diries que ni parlar-ne o això és el que donava a entendre, a La Vanguardia (02-06-2008). Mario Rotllant, conseller delegat de Cobega, empresa que disposa de la concessió de Coca-Cola en dotze països africans. Concretament manifestava: «A Europa no és fàcil créixer i és car. I, quan alguna cosa creix molt, tots hi van. Però l'Àfrica no desperta gaire interès i ningú no vol anar-hi. [...] Allà hi ha les oportunitats per a les petites i mitjanes companyies [...]». I probablement té raó, perquè alguna cosa s'està movent al voltant del continent. El 27 de febrer es va organitzar el Fòrum d'Experts en Mercats de l'Àfrica Subsahariana a iniciativa de la Cambra de Comerç de Barcelona en col·laboració amb el Consell General de Cambres de Catalunya, Foment del Treball Nacional, Casa Àfrica i el Copca; el 18 de març es presentava a Barcelona la Casa Àfrica, amb seu a Las Palmas de Gran Canaria, en un acte organitzat conjuntament per la Cambra de Comerç de Barcelona, el Cidob i Casa Àsia; el 16 i el 17 de juny hi ha la I Trobada internacional d'universitats africanes i catalanes, que organitza l'Institut Catalunya Àfrica; i aquesta setmana s'ha presentat el projecte per a la constitució de la Fundació Casa Àfrica de Catalunya.

D'on pot venir aquest interès? D'una banda, de la proximitat, encara que sempre ha estat al mateix lloc i no s'hi ha fet gaire cas; però, de l'altra, del canvi de tendència de les economies dels seus països. Hi ha informes diversos d'organismes internacionals que així ho posen em relleu i un article de Xavier Sala-i-Martin a La Vanguardia titulat «Soplan vientos de esperanza» –també del 13 de març d'aquest any–, ho explica força bé. Dels motius que s'argumenten, probablement n'hi ha un de fonamental: l'entrada de la Xina com a comprador de matèries primeres i inversor en empreses locals, i també l'Índia i fins i tot el Japó. És a dir, l'Àfrica comença a ser percebut com un mercat potencial.

Ara bé, els riscos hi són; uns riscos que a hores d'ara ens afecten a tots –preu del petroli, preus dels aliments, risc de recessió, canvi climàtic–, però que, en un entorn de pobresa, conflictes interètnics i un marc institucional i democràtic feble, encara poden ser més alts. Però l'Àfrica és molt gran i hi ha molts països amb diferències substancials: Benin, Botswana, Cap Verd, Djibouti, Gàmbia, Ghana, Namíbia, etc. són països d'un nivell de seguretat política alt i diferents d'Angola, Guinea Equatorial, Nigèria, República Democràtica del Congo o Zimbabwe, per exemple. Del que es tracta és de no solament mirar Àsia. Cal també tenir presents mercats que, potser per prejudicis, no estem acostumats a considerar i resulta que comencen a haver-hi prou dades per pensar que alguna cosa pot estar canviant.

Josep Albet és Director d'Albet Consellers BCN

Josep Albet : Atrevir-se

Josep Albet : Crisi de confiança

Josep Albet : 1958

Josep Albet : 'Crisis? What crisis?'

Josep Albet : No hem d'oblidar (5è any)

Josep Albet : És possible

Mitjà d'actualització: new Staff (04/04/08)

Contingut: 2007 / 2008 / DOSSIER / Tota els articles reserves: info@doSSIERECONOMIC.COM / Subscripció